

ŠKOLNÍ PĚTKA

ÚNOR 2022

Školní časopis Základní školy Záhumení

Slovo šéfredaktorky

Milí kamarádi,

užili jste si pořádně jarní prázdniny? Určitě jste se řádně vyřádili na lyžích, bobech, sáňkách či bruslích. A teď už opět sedíte ve školních lavicích. Aby Vám to učení a práci něco zpříjemnilo, vychází nové číslo školního časopisu! A co v něm najdete?

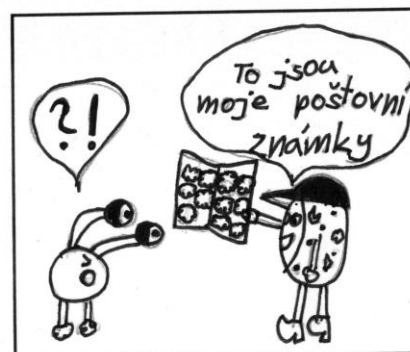
Precizní recenze na knížky Ikabog a Babička drsňačka, oblíbená pokračování pohádek o Majdalence a žabce a o Osamělé veverce a její kamarádce princezně myšce. Dozvíme se i užitečné věci - tipy na správná hesla nám poskytnul Toník a Lukášek nám napsal, co si rozhodně musíme vzít na výlet do lesa.

Rozhodně se začtete do rozhovoru s paní vychovatelkou Vendulkou, s jehož realizací mi pomohla i redaktorka Anička. Dozvíte se nejen pikantnosti ze života naší oblíbené paní vychovatelky, ale také o plánované soutěžní show Záhumení hledá talent.

Je to snad všechno? Ani zdaleka! Mí skvělí kolegové Míša, David a Beátka si pro Vás přichystali spoustu dalších zajímavých článků, které čekají jenom na Vás. Tak se pohodlně usad'te a otočte stránku.

Terezie Halamíčková

Kukadlo a Elektrizáček hezké známky

Anna Mildorfová

IKABOG

Ikabog je kniha. Napsala to stejná autorka, která napsala Harryho Pottera a jmenuje se J. K. Rowling. Tato spisovatelka v roce 2019 na internetu požádala všechny děti z celého světa, zda by jí nemohly posílat obrázky do Ikaboga a ona pak vybere ty nejlepší. V českém vydání tam dali jenom obrázky od dětí z České republiky. Většinou tam posílaly obrázky děti odtud z Moravy a Slezska. Například: z Ostravy, z Horní Bečvy a objevil se tam i dokonce obrázek z Vigantic. Sem tam se tam objevil obrázek z Prahy 4, z Prahy 10 a z Prahy 6. Ale dost už toho povídání, jdu vám vyprávět, co se v té knížce o Ikabogovi stalo.

Hlavní postavy byly: dvě holčičky - Helenka s Martou a dva kluci - Vilém a Štěpán. Bylo jednou jedno království, které se jmenovalo Přehršálnie. Vládla tam řada světlovlasých králů. V téhle době tam vládl král Norbert Neohrožený. Přídomek „Neohrožený“ si přidělil, ne protože to vedle jména Norbert vypadalo hezky, ale protože zabil vosu, a to docela sám, nepočítáme-li pět sluhů a jednoho čističe bot. Král Norbert měl dva sluhy, ale nevěděl, že byli zlí. V den otevřených dveří tam přišel jeden starý pán z mokřad a řekl panu králi, že mu Ikabog sežral jeho psa. Poprosil ho, aby se ho se svými vojáky vyšel hledat a zabít. Norbert souhlasil a hned vyrazili. Sice byl přesvědčený, že žádný Ikabog neexistuje, ale když tam dorazili,

všude se kolem nich rozprostírala mlha a král, jenom král viděl v mlze postavu vysokou jako dva koně a oči jako svítilny. Úplně stejně, jak to popisoval ten starý pán z Mokřad!

Abyste se dozvěděli, jak příběh dopadl, musíte si knížku otevřít. Ikabog se dá půjčit i v městské knihovně nebo v knihovně na Horních pasekách.

Knížka se mi moc líbila a doporučuji vám si ji přečíst. Kdybych to ohodnotila, tak bych klidně dala devět nebo deset bodů z deseti. Doufám, že se vám bude knížka taky moc líbit.

Anna Mildorfová

MAJDALENKA A ŽABKA

Bylo po Vánocích. Ale v malé vesničce, kde Majdalenka bydlela, byl pořád sníh a mráz. A toho Majdalenka se žabkou hodlaly využít, jenomže nevěděly, co mají dělat. Jestli mají jít na boby, nebo mají lyžovat či si zajít na kluziště a tam bruslit. Po chvíli rozhodování se rozhodly, že si vezmou brusle a půjdou bruslit. Majdalenka si vzala své modro růžové brusle, bílou bundu a černé sněhule. No a žabka, ta měla červený kabátek, který jí Majdalenka ušila a bílé sněhulky.

Vydaly se ven, byla veliká zima, ale jejich kabáty je hřály. Konečně dorazily na kluziště, bylo tam mnoho lidí. Majdalenka s žabkou si obuly brusle a vydaly se na led. Chvíli bruslily a potom Majdalenka dostala žízeň, a tak si zašly do nedalekého bufetu, tam si koupily tatranky a teplý citronový čaj. Chvíli tam seděly a potom se rozezněl rozhlas. Hlásil, že se Honza propadl do ledu a aby další lidé nevstupovali na rybník. Honza, vzpomněla si Majdalenka, to je ten kluk, který jim pomohl v létě

přes potok, když tam Majdalenka padala. A jelikož nikdo z kluziště Honzovi nešel pomoci, tak Majdalenka na nic nečekala a rozběhla se k té díře na rybníku a skočila do něho, ochranka ta byla někde pryč, takže je nemohl nikdo zachránit. A nebo jo?

Ano samozřejmě, byla to žabka, která nelenila, také tam skočila a jelikož žabka uměla plavat, tak se potopila a žabka věděla, že v rybníce žije vodník, a tak ho hledala. Jenomže kde nic, tu nic. A najednou zelený mužik seděl na židli, žabka se za ním hrnula. Vodníkovi ukazovala, že potřebuje pomoc, a tak vodník nelenil a s žabkou vyplavali na povrch. Zmrzlé děti se tam třásly zimou, rty modré. Vodník byl velký urostlý muž, a tak děti vytlačil. Všichni lidé vodníkovi a žabce tleskali. Byl pozdní večer, obě děti ležely v postýlkách, pily citronový čaj, jedly maminčiny koláče a bylo jim dobře. A co z tohoto příběhu plyne? Že i malí dokážou velké věci.

Terezie Halamíčková

názor

LOLIPOPZ NENÍ FAKT MŇAMINA

Nepapejte to, není to dobroučké. Stojí to několik korunek, je to 30 až 60 korunek. Chutná to jak prošlý donutíček. Je to úplně zkopírkované od jiných sušeniček. Není to ani bio, je to hrozně sladoučké. Hlavně to nekritizuju, jenom říkám, že to není dobroučkééééé!!!! Tak čauky, mňamky.

Antonín Bena

CO SI VZÍT S SEBOU DO LESA

JEDNODENNÍ VÝLET

Peníze, tužka a papír
 Mapa a kompas
 Baterka
 Repelent, opalovací krém, lékárnička
 Voda a jídlo
 Švýcarský kapesní nůž

Jednoho dne jsme šli večer v 17.40 na noční výlet. Vyšli jsme přes hory a první jsme šli přes louku asi 10 minut, a pak jsme šli lesem. Jak jsme vešli do lesa, zakopl jsem, ale nic jsem si neudělal, tak jsme pokračovali.

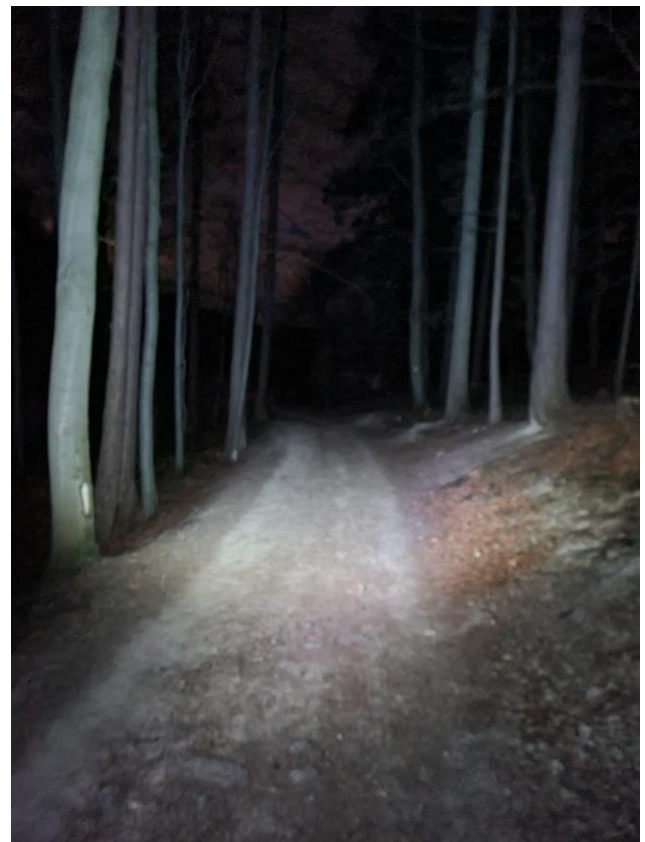

Byla už hrozná tma a museli jsme si svítit baterkou. Na cestě jsme potkali asi 3 lidi a jeden měl psa. Chvíli jsme šli po cestě a pak už jen úzkou lesní pěšinkou lemovanou vzrostlými smrky, takže na zem nedopadal jediný světelný paprsek měsíce. V lese jsme šli asi hodinu a pak jsme byli nahoře a tam jsme si dali pití a šli jsme dolů. A pak se to stalo!

VÝLET S PŘESPÁNÍM

Stan, spacák a karimatka
 Potřeby na vaření, pytle na odpadky
 Potřeby pro rozdělání ohně
 Čelovka
 Pepřák

Potkali jsme divoké prase! Procházeli jsme kolem bahniště, když tu na nás vyskočilo. Vytáhli jsme pepřák a pořádně jsme mu to nandali.

A na památku jsme si vzali jeho kly a pověsili jsme si je na zed' do obývacího pokoje a vždycky se na ně díváme.

Lukáš Tvrdík

TUČŇÁK KROUŽKOVÝ

Tučňák kroužkový se hnízdí podél celého pobřeží Antarktidy. Je to středně velký zástupce čeledi tučňákovitých. Tělo obvykle není větší než 65-70 cm. Jeho váha je závislá na ročním období, pokud nemá hlad nebo nehladoví, dosahuje hmotnosti 4,5 a 6 kilogramů. Dospělý tučňák kroužkový dosahuje výšky 65-75 cm (nad hranici 70 cm se dostává výjimečně) a váží 3,6 až 6,5 kg. Samec je stejně zbarvený jako samice, ale je většinou vyšší. Celé zbarvení je úplně jednoduché. Jejich uniforma je celá černo-bílá, specifickým znakem je bílé lemování ve tvaru kroužku kolem obou očí.

Živí se téměř 100% krilem, ale ryby loví také a velmi zřídka i hlavonožce. Jejich tělo je přizpůsobeno, aby mohli plavat a potápět se pod vodou.

Tvar jeho těla je připomínající torpédo, doslova kopíruje vlnu - začíná trošku úzkým zobákem a hlavou, dále to je už trochu silnějším zakulaceným tělem a končí zaobleným koncem těla a jednoduše úzce řešeným ocasem. (pozn. torpédo je zbraň, určená k ničení hladinových lodí i ponorek). Dokáže se ponořit až okolo 200 metrů a plavat umí rychlostí přibližně 20 km/h. Stejně jako tučňák císařský je i tučňák kroužkový známý až 100 kilometrů dalekými cestami, které podniká v období rozmnožování, aby našel pevný veliký ledovec, který při letních teplotách neroztaje nebo ho nezničí bouřka. Jiné kolonie naopak bydlí na pevnině, a proto mívají moře blíže. Hnízdí se kolem antarktického léta (koncem září až do února) v několika přibližně padesátitisícových koloniích. Staví si jednoduchá hnízda z kamínků. Samice má většinou dvě vejce. Při sezení na vajíčkách se střídá se samcem. Narozená mláďata se vychovávají asi dva až tři měsíce a pár (samec a samice) si zůstává věrný několik sezón.

Tučňáka kroužkového jsem si vybrala, protože když jsem poprvé viděla jeho fotku, něco mě na něm zaujalo, ale nevím co. Možná mě na něm zaujalo, že je takový roztomilý, nebo že je takový ... mě připadá malý a milý, nebo... zkrátka já jsem na to ještě nepřišla, ale líbí se mi a doufám, že vám se bude líbit jak můj článek, tak i můj obrázek tučňáka kroužkového.

Anna Mildorfová

BABIČKA DRSŇAČKA

Dnes vám povím o knize Babička Drsňačka. Tato kniha je velmi zábavná. Pojednává o jedné staré paní, která je podle svého vnuka Bena hodně nudná. Jenomže vnukovy domněnky se brzy změjí. Jednoho slunečného rána přepadne Bena hlad, a tak se vydá do spíže, kde najde plechovku se sušenkami. Jenže v plechovce nebude ani jedna, místo sušenek tam budou drahokamy, zlato a různé šperky. Benovi to celý den vrtá hlavou a nakonec se na to babičky zeptá. Ta mu odpoví, že v mládí byla nejobávanější lupička v celé Anglii. Ben si v posledních dnech babičku oblíbí, a tak začíná jejich velké dobrodružství. To dobrodružství vám teď povyprávím.

Jak už víte, tak babička ráda loupí, nebo alespoň ráda loupila, a to Bena tak fascinuje, že s babičkou vymyslí loupež století, které se každý lupič bál. Ted' se k tomu odhodlává stará seniorka a malý jedenáctiletý kluk.

Ta loupež spočívá v tom, že uloupí korunovační klenoty. Pro ty, kdo neví, co to je, tak to je moc drahá královská koruna, která je myslím ze zlata a vysázena drahými kameny, například rubínem. Tyto klenoty jsou uloženy v londýnském Toweru. A tam se Ben a babička chystají. Ben nad touto loupeží stále přemýšlí a dojde k tomu, že proplavou starým potrubím a vylezou kanálem, a tak se dostanou za strážce. Babičce se tento plán líbí, a tak se rozhodnou, že tento nápad uskuteční. A dál? To už si přečtete v této knize. Kniha je zábavná a směšná, ale pozor na konci i trochu smutná, ale i tak se u této knihy zasmějete, nebo alespoň pousmějete.

Hodnocení 89% ze 100%

Terezie Halamíčková

článek

JAKÁ HESLA SI NEDÁVAT

Doufám, že nikdo nemá heslo 1234, to by každý děda i rozluštil. Víte vůbec, na co je heslo? Heslo je na to, aby se vám nikdo nedostal do mobilu. Jako třeba zloděj, kdyby vám chtěl vykrást dům. Si představte, že si jedete k babičce a zloděj vypáčí dveře a vidí váš mobil na zemi. On se na něho podívá, vidí Iphone 13 a řekne si: „Nice, беру dom.“ Zkusí 1234 a má to, jsme doma. Proto je

dobře si dávat jiná hesla, jako je třeba kombinace čárky, tečky, střídat velká a malá písmenka. Špatná hesla jsou 1234, vaše narození a hlavně vaše jména. Ta dobrá jsou třeba To.Nd.A2010BeNa. Tak se vám nikdo nedostane do vašeho mobilku. Tot' vše z rad ptáka Tond'uláka.

Antonín Bena

BOBŘÍ BANDA

Bobří banda je stolní hra. Je to zábavná hra. Je zároveň na přemýšlení i trošku o náhodě a štěstí. Doporučuji ji. Mě se bobří banda moc líbí a se sestřičkami ji hraji minimálně třikrát denně. Hra je pro dva až šest hráčů, hraje se přibližně dvacet minut a je doporučena pro děti od šesti let. Mojí nejmladší sestřičce je ale pět a také ji hraje. Proto si myslím, že bobří bandu můžou hrát i čtyřleté nebo pětileté děti.

Balíček obsahuje jedna česká a jedna slovenská pravidla, jeden zápisníček a šedesát šest hracích karet. Z toho je čtyřicet pět karet s čísly od nuly do devítky (nula je nejlepší, devítka nejhorší) a jednadvacet speciálních akčních karet: devět karet s výměnou, aby sis mohla vyměnit se soupeřem kartu, sedm karet špehuj a ta slouží, aby ses mohl podívat na jednu ze svých karet, kterou buď nevíš, co tam je, nebo jsi to zapomněl (to se mi stává docela často), a poslední akční karta se jmenuje druhá šance. Ta slouží k tomu, že si můžeš vzít ještě o dvě karty více. Samozřejmě jako každá hra tak i bobří banda má svoji krabičku, aby si ji mohl schovat do tašky nebo do batohu atd. 😊

Stručný postup hry. Jako první rozdáte každému hráči čtyři karty lícem dolů, které položíte vedle sebe. Poté se podíváte na dvě krajní karty. Pozor! **Jenom na dvě krajní** karty a na zbylé dvě karty **uprostřed se nedíváme!** Nejmladší hráč otočí první kartu z balíčku lícem nahoru a hra začíná. Pokud je tato karta akční, odeberte si další kartičku z balíčku. Jestliže je číslo například trojka a vy máte krajní kartu devítku, můžete ji vyměnit za začáteční kartu. Takhle se to hraje pořád dokola. Když si hráč myslí, že už má nízké karty, zaklepe například na stůl a řekne: „konec kola!“ a jedno kolo končí (ještě se dohrává kolo). Až dohraje poslední hráč, otočí se všechny vaše karty. Když je jedna z nich akční, vyměňte ji za další kartu z balíčku.

Pro lepší pochopení si přečtete návod s pravidly, který bývá součástí každé hry. Bobří bandu bych asi ohodnotila osm z deseti, protože znám i lepší, zábavnější a delší hry. A ještě jednou vám říkám „doporučuji tuto hru!“

Anna Mildorfová

PANÍ VYCHOVATELKA VENDULA KUNERTOVÁ, DIS.

Proč jste se rozhodla dělat vychovatelku a ne třeba učitelku?

Vzhledem k tomu, že jsem se nedostala na vysokoškolský obor učitelství pro první stupeň, měla jsem druhou možnost jít studovat jinou školu, se kterou mohu dělat pouze vychovatelku ve družince. Ale strašně moc mě baví, když můžu třeba zastupovat za učitele a vyzkoušet si i práci učitelky, což mě moc baví a jsem za to ráda.

A jakou třídu učíte nejraději?

Tak samozřejmě pátou. A čtvrtou taky. Třetí - s ní trávím nejvíce času, takže ty mám moc ráda - třetáčky. Druháčci jsou nejhodnější, takže když tam můžu suplovat za paní učitelku Ivu, tak tam chodím moc ráda. A prvňáčky - ti se teprve rozkoukávají, takže se snažím být jim pomocná taky.

Dozvěděli jsme se, že jste pracovala ve vězení. Je to pravda?

Ve vězení jsem nepracovala, ale po ukončení školy, kterou jsem vystudovala, jsem měla možnost nastoupit jako vychovatel a pedagog ve věznici, takže jsem tam dělala psychotesty a přijímací řízení, ale nakonec to osud změnil. Protože u nás v rodině byla spousta lidí v uniformě,

tak jsem to přijala, že v ní budu i já, ale nakonec jsem skončila na základní škole a myslím si, že je to fajn. Ale pozor ve vězení jsem měla stáž a praxi k mé závěrečné práci ve škole. Mám ji u sebe, mohu ji donést k nahlédnutí. Jmenovala se Profil osobnosti ve výkonu trestu a možnosti výchovného působení. To jsem dělala na Mírově, kde byl pan Kajínek, ale v tu dobu jsem ho ještě neznala. Takže ve vězení jsem nepracovala, ale docházela jsem tam dělat si výzkum. Mírov je jinak velmi zajímavá stavba, když tam mají výročí, zpřístupní tam trasu jako na zámku. Můj tatka tam pracoval 25 roků, takže jsme se tam znali se spoustou zaměstnanců, chodili jsme na různé turistické výšlapy a měli jsme pro děti akce jako Mikuláš a tak.

A byla jste někdy Mikuláš?

Já? Já jsem vždycky čert. (hlasitě se směje)

A baví vás být čert?

No jasně. A chtěla bych jednou být v pekle dýl, protože je tam teplo, jsou tam srandovní čertíci a myslím si, protože někdy zlobím, tak tam patřím víc než do nebe.

A baví vás být vychovatelkou?

Baví mě práce s dětmi. Takže všechno co se týká vymýšlení různých aktivit, akcí, programů a taková ta zpětná vazba, když vidím, že to děti baví a užívají si to, tak mě to moc baví.

A co děti nejvíce baví?

Protože vymýšlíme pořád něco, zrovna dneska jdeme barvit sníh, včera jsme stavěli takové roztodivné sněhuláky, takže já myslím, že děti, vzhledem k tomu, když pro ně přijdou rodiče a mají jít domů, tak se rozčilují, že už jdou tak brzo domů, že by tu chtěli ještě zůstat, tak doufám se jim v družince líbí a jsou spokojené.

A jaké plánujete další akce?

Tak dneska jdeme barvit sníh, stavěli jsme sněhuláky pro Afriku, což je takový projekt. V únoru nás čeká velký maškarní karneval a v březnu, na co chci pozvat úplně všechny čtenáře časopisu, nás čeká velká show - Záhumení hledá talent. Zvu úplně všechny žáky této školy od první do páté třídy, kteří něco umí, chtějí něco ukázat, předvést, že mají v něčem talent, tak můžou nám to tady právě ukázat v tělocvičně a soutěžit o to, kdo z naší školy je opravdu ten NEJ.

Na to budou navazovat další otázky. Jaké vystoupení máte nejraději? Co se vám nejvíce líbí? Máte ráda tanec nebo zpěv, co máte nejraději?

Už to, že někdo třeba přijde ukázat, co umí, ten jeho talent, tak obdivuji. Protože spousta dětí třeba se stydí, nebo si prostě nevěří, tak už jenom to, že vystoupí před skupinou dalších lidí je super. Já vůbec nedělám rozdíl v tom, jestli někdo umí tancovat, zpívat, hrát na nějaký nástroj, nebo s míčem - udělat nějaké fotbalové vystoupení; před tím vším smekám klobouk, to se mi líbí. Já třeba mám blízko k hudbě, protože taky hraji na hudební nástroj, ráda poslouchám hudbu. Ale jak jsem řekla, obdivuji úplně všechny, co něco umí a chtějí nám to ukázat.

To je skvělé! A co bude za hlavní cenu?

To neřeknu. To se nechte překvapit, protože kdybych to teď prozradila, tak by se třeba tam přihlásilo 90 dětí a byli bychom zde dva dny v kuse. Ale každý účastník, který se této soutěže zúčastní, tak dostane nějakou maličkost na památku.

A jak bude soutěž probíhat?

První fáze byla, že jsem dětem rozdala informační letáčky, řekla jim, co to vůbec bude a ať popřemýšlí, kdo by měl zájem

se třeba v něčem právě předvést, ukázat nebo prezentovat. Takže děti popřemýšlely, vypsaly přihlášky s maminkou nebo tatínkem, páťáci to snad zvládli sami, a já je teď mám u sebe. Potom sestavím harmonogram podle toho, jaké ty disciplíny budou, podle věku dětí, protože jsou dvě kategorie - mladší a starší. V mladší soutěži první, druhá třída, ve starší třetí až pátá. Soutěžit pak může jednotlivec nebo skupinka dětí. Harmonogram soutěže bude vyvěšen tady ve škole, popřípadě na internetu. Děti se mohou těšit na celé odpoledne plné vystoupení.

A budou tam nějací porotci? A kdo to bude?

Samozřejmě. Ke každé soutěži patří porota. Takže porotci tam budou. Kdo to bude, je další překvapení a tajemství, protože kdybych to řekla už teď, tak věřím tomu, že některé vychytralé děti půjdou za těmi porotci a budou se je snažit uplatit třeba čokoládkama, aby jim pak dali hlas. Takže opravdu porota bude známá až v den soutěže.

Kolik jich bude?

Pravděpodobně čtyři.

A budete tam i vy?

Já? Samozřejmě. Jako hlavní organizátor, pořadatel, moderátor a třeba i soutěžící.

A těšíte se?

Moc. Mě baví každá akce, kdy se prostě nějak vystoupí z režimu. Vždycky, když je něco navíc, tak je to moc fajn. Doufám, že toto bude první ročník a tato soutěž se bude opakovat každý rok.

A budete také vystupovat? A s čím?

To nemůžu taky říct. Zvědavci. Vy jste teda novináři zvědaví. (směje se)

Děkuju za rozhovor a za hezké odpovědi.

Terezie Halamičková

1) Jak se jmenuje Hlavní město

Velké Británie?

- a) Berlín
- b) Londýn
- c) Paříž

2) Jaká je nejdelší řeka v České republice?

- a) Vltava
- b) Labe
- c) Morava

3) Jaká je nejvyšší hora Německa?

- a) Zugspitze
- b) Sněžka
- c) Alpy

4) Kolik je krajů v české Republice?

- a) 15 + Praha
- b) 14 + Praha
- c) 13 + Praha

5) Co jsou to Alpy?

- a) pohoří
- b) hora
- c) řeka

6) Komu patří tato vlajka?

7) Co je tohle za vlajku?

8) Kterému státu patří tato vlajka?

9) Ve kterém oceánu se potopil Titanic?

- a) v Atlantském
- b) v Severním ledovém
- c) v Baltském

10) Který stát se dostal jako první do vesmíru?

- a) USA
- b) Rusko
- c) Čína

Vyhodnocení: 10 - 8 bodů - Jsi vážně dobrý ve vlastivědě.

7 - 5 bodů - Celkem dobrý výsledek.

4 - 0 bodů - Máš se ještě co učit.

David Tvrdík

Tajenka: Může plavat, může chodit a hravě se ti schová. Kdo je to?

Ú	R	Í	V	A	L	K	B	O	B
Ž	N	O	C	O	L	O	K	Ý	O
O	S	O	V	A	Č	M	K	E	B
K	Ý	P	R	K	R	A	K	O	Y
L	Č	I	A	Á	S	Á	Ň	K	Y
B	E	C	Č	N	Y	L	V	Á	Š
A	K	E	Í	I	S	Č	E	V	Y
J	K	H	R	N	E	K	Ž	A	M
A	K	O	K	Í	L	M	Y	A	Ů
Č	Á	P	Ř	Í	T	E	L	E	D

BOB, BÝK, ČAJ, ČÁP, DŮM, LED, OKO, MYŠ, NOC, RAK, BOBY, KÁVA, KOLO, LYŽE, SNÍH, SOVA, ÚNOR, HRNEK, KOČKA, MLÍKO, OPICE, SÁNKY, SÝČEK, SYSEL, JABLKO, KLAVÍR, MRÁČEK, PŘÍTEL

Michaela Fojtíková

pohádka na pokračování

OSAMĚLÁ VEVERKA 3. ČÁST

„Veverko, kam chceš utéct?“ děsila se princezna. „Já nevím! Počkej, mám nápad! Rychle zamnou.“ napadlo veverku. Asi po hodině dorazily do staré dutiny stromu. „Jak můžeš vědět, že to tady je?“ divila se myška. „Když tady žiješ celý život, tak to znáš.“ pravila veverka. „Aha. Je tu něco k jídlu?“ zeptala se veverka. „Ano, pojd' za mnou.“ Myška zůstala na místě, tak velký prostor v malé dutině stromu ještě nikdy neviděla. „Co to je?!“ koukala.

„Můj domov.“ odvětila veverka. „A ty tady bydlíš sama?“ „Ano.“ „Ty se máš.“ Veverka však pravila: „Ale když jsi sám, tak nemáš žádné kamarády a je ti smutno. Podle mě by ses měla vrátit do zámku, máš tam kamarády a rodinu.“ „Dobře vrátím se, ráno vyrazíme.“ A tak po dvou dnech dorazily do zámku, princezna myška se omluvila a s veverkou žily na zámku šťastně a vesele.

Beáta Modráčková

Krasopisná
ABECEDA ABC

A N
B P
C Q
D R
E S
F T
G U
H V
CH W
I X
J Y
K Z
L
M

háčky: ˇ
čárky: ¨
tečky: ˙
čárky mezi slov.
dvojtečky: ¨

Krasopisné
číslovky ^{Beáta /} 1 2 3

1
2
3
4
5
6
7
8
9
0

minus: ▯
plus: +
krát: •, ✕
děleno: ÷

Beáta Modrášková

Správné odpovědi vlastivědného kvízu:

- 1) b) 2) a) 3) a) 4) c) 5) a) 6) USA 7) Bavorsko (region Německa) 8) Velká Británie
9) a) 10) b)